

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 1/15, מתאריך 14.01.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 8.1.2015 נכנס המפר לכאורה David Jones לישראל דרך טרקלין מצדה בנתב"ג כשברשותו 50,000 דולר (שווה ערך ל-198,500 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 24,000 דולר (שווה ערך ל-95,280 ש"ח) בא.ב.ת. 571874.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר David Jones (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 8.1.2015 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך טרקלין מצדה בנתב"ג כשברשותו 50,000 דולר (שווה ערך ל-198,500 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
1. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 8.1.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 14.1.2015.
3. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היות גרסת המפר אמינה ולאור האסמכתאות שהוצגו בפניה.
2. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את חובת דיווח על הכנסת כספים במזומן לישראל אך סבר כי הסכום הנמצא ברשותו אינו מגיע לסכום החייב בדיווח כיוון שמיועד עבור שני הטייסים במטוס.
4. לעניין נושא המודעות יצוין כי, כידוע, חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק. בנסיבות אלו בהן מדובר באיש עסקים המרבה בנסיעות עסקים, מצופה היה כי המפר יטרח, לכל הפחות, לברר אודות החובה בישראל ולנהוג על פיה. כמו כן, ברחבי שדה התעופה פזורים שלטים רבים במספר שפות המסבירים על החובה כאמור.
5. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

7. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In

cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

9. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
10. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה, את היותו טייס בחברת תעופה המרבה בנסיעות והציפייה כי יברר וימלא אחר חובת הדיווח, אך גם את שיתוף הפעולה שלו עם רשויות האכיפה ואת מכלול נסיבות העניין.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 5,000 ש"ח.
12. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

אריה חן

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 2/15, מתאריך 14.01.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 12.1.2015 נכנס המפר לכאורה Mykhailo Dekhtiar לישראל ועבר במסלול הירוק כשברשותו 115,100 דולר (שווה ערך ל- 454,645 ש"ח), מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 110,000 דולר (שווה ערך ל-434,500 ש"ח) בא.ב.ת. 573588.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Mykhailo Dekhtiar (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 12.1.2015 עבר המפר במסלול הירוק כשברשותו 115,100 דולר (שווה ערך ל 454,645 ש"ח), מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 12.1.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 14.1.2015.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היותה אמינה ועקבית ולאור האסמכתאות המפורטות שהוצגו בפניה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אי הדיווח נעשה בתום לב, וכי לא הבחין בשלטים שנמל התעופה המפרטים את חובת הדיווח.
6. לעניין זה יש לציין כי ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה ואת נסיבות המקרה בכללותן. כמו כן, התחשבה הוועדה לקולא בנסיבות המקרה, בהן השתכנעה הוועדה כי יעד הכספים הוא מימון טיפולים רפואיים מסובכים בישראל.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה, באופן חריג, להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,000 ש"ח.
10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 3/15, מתאריך 25.01.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 18.1.2015 נכנס המפר לכאורה רמדאן נבהאן לישראל דרך מעבר ארז כשברשותו 6,000 דולר ו-500 שקל (שווה ערך ל-23,960 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 1,000 דולר (שווה ערך ל-3,910 ש"ח) בא.ב.ת. 403576.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רמדאן נבהאן (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 18.1.2015 נכנס המפר לישראל מעזה דרך מעבר ארז כשברשותו 6,000 דולר ו-500 שקל (שווה ערך ל-23,960 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 18.1.2015.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בכספיו האישיים וכן בהלוואה שלקח מבני משפחתו. עוד טען כי את הכספים הוא הביא עמו מעזה לצורך תשלום עבור ניתוח של בן משפחתו המאושפז בירדן. המפר הציג בחקירתו אסמכתאות לביסוס טענתו זו. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא היה מודע לחובת הדיווח. לטענתו, ראה את השלטים במעבר המחייבים בדיווח, אך לא ידע היכן צריך לדווח.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין,

התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס במעבר הגבול, את היות ההפרה הפרה ראשונה, את נסיבותיו האישיות, את העובדה שהכסף נועד עבור טיפול רפואי של בן משפחתו, וכן את מכלול נסיבות העניין.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 500 ש"ח בלבד.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 4/15, מתאריך 25.01.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 18.1.2015 נכנס המפר לכאורה אבו גיליון דיפאללה לישראל דרך מעבר נהר הירדן. ברשותו היו 25,800 דולר, 3,250 דינר ו-2,000 ש"ח (שווה ערך ל- 120,818 ש"ח). המפר לכאורה לא דיווח על הכנסת הכספים. זאת, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו הכספים בא.ב.ת. 677313.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו גיליון דיפאללה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 18.1.2015 נכנס המפר לישראל מירדן כשברשותו 25,800 דולר, 3,250 דינר ו-2,000 ש"ח (שווה ערך ל- 120,818 ש"ח) מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. המפר לכאורה השמיע את טענותיו בחקירתו ביום 18.1.2015, וכן בדיון בפני הוועדה ביום 25.1.2015.
4. המפר טען כי הדולרים מקורם במכירת טרקטור והם נועדו לרכישת טרקטור חדש, זאת במסגרת עסקו לתיווך בין מוכרים לקונים בירדן. לעניין הדינרים טען המפר כי מדובר בכספים אישיים שלו. הוועדה מקבלת את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת, בין השאר, בהסתמך על האסמכתאות שהוצגו בפניה.
5. לעניין מודעות לחובת הדיווח, הודה המפר כי הכיר את חובת הדיווח. יחד עם זאת, סבר בטעות שהסכום שנשא עמו אינו עולה על סף חובת הדיווח שכן לשם חישוב הסף סבר שאין צורך לכלול את הכספים עמם יצא מהארץ (5,000 דינר).
6. לעניין נושא המודעות יצוין כי, כידוע, חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
10. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את היות ההפרה ראשונה, את העובדה שקיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם הרשויות ואת כלל נסיבות המקרה. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 2,500 ש"ח.
11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 5/15, מתאריך 25.01.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 19.1.2015 יצא המפר לכאורה מחמד אל עמרני מישראל למצרים דרך מעבר הגבול "טאבה" כשברשותו 98,000 דולרים אמריקאים (שווה ערך ל-385,140 ש"ח), מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו הכספים בא.ב.ת 402349.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מחמד אל עמרני (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשו בקשות להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 19.1.2015 יצא המפר מישראל למצרים דרך מעבר גבול "טאבה" כשברשותו 98,000 דולרים אמריקאים (שווה ערך ל-385,140 ש"ח), מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירותיו ביום 19.1.2015 וביום 20.1.2015, וכן בדיון בפני הוועדה ביום 25.1.2015.
4. לעניין מקור הכספים, בחקירתו הראשונה מיום 19.1.2015 טען המפר כי מקורם בעבודתו כשכיר בחנות ירקות בשוק וממתנות שקיבל לחתונתו. עוד ציין כי הוא עובד בעבודות סבלות מזדמנות וגם מדי פעם מעניק שירותי המרת כספים עבור אנשים בשוק. בחקירתו השנייה מיום 20.1.2015 הציג המפר גרסה חדשה, לפיה חלק מהכספים התקבלו מאחיו וחמו. על גרסה זו חזר גם בדיון שהתקיים בפני הוועדה כאשר טען כי קיבל סכום של כסף מאחיו (60,000 ש"ח) וסכום של כסף מחמו (200,000 ש"ח) וכי יתר הכספים הם מחסכוניותיו.
5. לביסוס טענתו בדבר קבלת הכספים מאחיו, הציג המפר אסמכתאות בדבר משיכות כספים שביצע אחיו בסך 60,000 ש"ח. הגם שהסכום שלכאורה משך האח היה בשקלים בעוד הסכום שנמצא בידי המפר היה בדולרים (אותם התכוון להמיר חזרה לשקלים), והמפר לא סיפק כל אסמכתא לביצוע המרות הכספים, החליטה הוועדה כי בנסיבות העניין יפעל הספק לטובת המפר, וכי היא תקבל הסבריו של המפר לגבי סכום זה (בלבד).
6. יחד עם זאת, לגבי מקורם של יתרת הכספים, המפר לא סיפק אסמכתאות רלוונטיות נוספות אשר הניחו את דעתה של הוועדה. המפר לא הציג כל אסמכתא המעידה על הכנסות ממקום עבודתו או משיכה מחשבון הבנק שלו והמרת הכספים לדולרים. יתרה מכך, הגרסאות שהציג המפר בחקירותיו לעניין מקור הכספים סתרו זו את זו, שכן בתחילה טען שמדובר בכספים שקיבל לחתונתו ורק לאחר מכן טען כי מדובר בכספים

- שקיבל מקרובי משפחתו. לאור האמור לעיל, אין בידי הוועדה לקבל את גרסת המפר לעניין מקורם של יתרת הכספים.
7. לעניין יעד הכספים, המפר טען כי הוא חסך כסף במטרה לקנות מגרש לבניית בית בשגב שלום וכי התכוון להמיר את הדולרים לשקלים על מנת לבצע את הרכישה. בדיון בפני הוועדה הסביר המפר כי הסתיר את הכספים בתוך תיבת ההילוכים ברכב, במטרה להביאם לשוק ולהמירם מדולרים לשקלים. יחד עם זאת, בדרכו להמיר את הכספים בשוק, נקרא למקום אחר לצורך ביצוע עבודה של פירוק משטח תמורת שכר של 150 ש"ח, ועל כן לא נסע בסופו של דבר להמיר את הכספים. לאחר מכן, במשך ארבעה ימים, שכן, כך לטענתו, כי הכספים נמצאים ברכב ועבר עמם במעבר הגבול. לדבריו, הוא לא התכוון לצאת עם הכספים למצרים ואם היה יודע שהם ברכב היה מוציא אותם ומשאיר אותם בבית שכן היה חושש שיגנבו אותם מהרכב.
8. הוועדה אינה מקבלת את גרסת המפר לעניין יעד הכספים. המפר לא הציג כל אסמכתא בנוגע לבית שבכוונתו לרכוש או בקשר לעלויות הכרוכות בכך, מעבר לאמירה כללית שלפיה לדעתו עלות של מגרש בישוב היא כ-180,000 ש"ח, ואף לא סיפק נתונים בסיסיים בנוגע לפרוצדורה בה עליו לנקוט לשם רכישת הקרקע או נקב בשם של מישהו ממנו התכוון לרכוש בית או מגרש.
9. בנוסף, הוועדה מוצאת את טענת המפר, לפיה לא התכוון להסתיר את הכספים מתחת לידיית ההילוכים אלא רק "שכח" אותם במכוניתו וכלל לא התכוון להוציאם מהארץ, כבלתי סבירה ובלתי מתקבלת על הדעת לחלוטין. זאת, לאור נסיבות העניין בהן מדובר בסכום כסף משמעותי כל כך עבור המפר, אשר נחסך, כך לטענת המפר, במשך תקופה ארוכה ונועד לרכישת ביתו, ובייחוד כאשר המדובר בעובד שכיר המשתכר שכר חודשי שהינו נמוך יחסית ביחס לסכום זה. על כן, אין בידי הוועדה לקבל גרסה זאת.
10. מעבר לכך, גם העובדה שהמפר הסתיר את הכספים והאופן בו הסתיר אותם מעוררים אף הם ספק כבד לגבי אמינות גרסתו בכלל ובפרט בקשר למקור הכספים ויעדם.
11. לאור האמור לעיל, הוועדה לא השתכנעה מגרסתו של המפר ובכלל זאת מגרסתו בדבר מקורם הלגיטימי של הכספים או יעדם.
12. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא הכיר את החובה ולא הבחין בשלטים המורים לגבי חובת הדיווח, הגם שאלה מוצבים גם בשפה הערבית. מעבר לכך, טען כי ממילא לא ידע כי יש ברשותו כספים עליהם נדרש לדווח וכי אם היה יודע שהכספים נמצאים ברכב, היה מוציאם ולא נוסע אתם למצרים.
13. לעניין נושא המודעות יצוין כי, כידוע, חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
14. לעניין זה יש לציין כי ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים

- בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
15. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
16. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
17. עוד לעניין חשיבות משטר הדיווחים ראו את דבריו של כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

18. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

19. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

20. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות העניין ובמסגרת זאת את השיקולים הבאים: העובדה שמדובר בהפרה ראשונה, היקפה הכספי המשמעותי של ההפרה, אי קבלת הוועדה את גרסת המפר לעניין נסיבות העניין ובכלל זאת את טענתו כי שכח את הכספים ברכב וגרסאותיו בדבר מקור הכספים ויעדם (למעט מקורם של 60,000 ש"ח), וכן האופן בו הוסוו הכספים. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 120,000 ש"ח.

21. המפר עודכן כי החלטת הוועדה תועבר אליו בסמוך לאחר החלטת הוועדה.

22. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 6/15, מתאריך 02.02.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 25.1.2015 הצהיר המפר לכאורה מחסן חמדונה ביציאתו מישראל דרך מעבר ארז על סכום כסף בסך של 50,000 ש"ח. בספירה נתגלה כי ברשותו 57,000 ש"ח. משמע, נמצאו ברשותו 7,000 ש"ח נוספים, עליהם לא דיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן – "החוק"). בנוסף, מחקירותיו במכס עלה כי המפר לכאורה נכנס באותו יום בבוקר לישראל עם סכום כסף של 66,000 ש"ח, אך הצהיר על סכום של 60,000 ש"ח. לפיכך נתפסו הכספים באב"ת 403577.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מחסן חמדונה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח נכון על הכנסת והוצאת כספים מישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 25.1.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 2.2.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים טען המפר כי הכספים הובאו עמו לשם רכישת ציוד מחשבים מספקים בישראל ונשאר עודף מסכום הרכישה הכולל שכן, חלק מהעסקאות לא יצאו לפועל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, זאת לאור האסמכתאות שהוצגו.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין הטעות ברישום סכום שגוי בטופס הדיווח. יחד עם זאת, הוועדה מדגישה כי על המדווח חלה החובה לוודא כי הינו מגיש דיווח נכון ומדויק.
5. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ₪ עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום

בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, קבלת גרסתו לעניין הטעות, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם רשויות האכיפה וכן את מכלול נסיבות העניין.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 2,500 ש"ח.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

מישל ביטון

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 7/15, מתאריך 09.02.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 3.2.2015 עבר המפר לכאורה מרדכי קצב במסלול הירוק כשברשותו 30,000 דולר (שווה ערך ל 117,900 ש"ח), מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 4,500 דולר (שווה ערך ל-17,685 ש"ח) בא.ב.ת 553840.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מרדכי קצב (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 3.2.2015 עבר המפר לכאורה במסלול הירוק כשברשותו 30,000 דולר (שווה ערך ל 117,900 ש"ח), מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 3.2.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 9.2.2015.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היותה אמינה ועקבית וגם לאור האסמכתאות המפורטות שהוצגו בפניה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי אי הדיווח נעשה בתום לב. לדבריו, דיווח בעל פה על הכספים בפני שוטרים כשעוכב לשם חיפוש, ואלו לא תדרכו אותו היכן עליו לדווח. בנוסף טען כי היה שרוי בלחץ כבד, עייפות ובלבול נוכח משך הזמן בו עוכב בשדה התעופה.
6. לעניין זה יש לציין כי ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה, את נסיבותיו האישיות ואת נסיבות המקרה בכללותן. כמו כן, התחשבה הוועדה לקולא בנסיבות

המקרה בכך שהשתכנעה כי יעד הכספים הוא כיסוי חובות הנובעים ממימון טיפולים רפואיים.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה, באופן חריג, להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,000 ש"ח .

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיקי ועדה להטלת עיצום כספי מס' 8/15 + 9/15, מתאריך 17.02.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 8.2.2015 יצאו המפרים לכאורה מישראל לירדן דרך מעבר הגבול "ערבה". ברשותו של עטאלה אלעתאיקה היו 27,500 דולר אמריקאי (שווה ערך ל-106,150 ש"ח) וברשותו של סלאמה אל עמראת היו 27,500 דולר אמריקאי ו-2,100 ש"ח (שווה ערך ל-108,250 ש"ח), מבלי שדיווחו על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 1,700 דולר בא.ב.ת 657486 ו-1,700 דולר -2,100 ש"ח בא.ב.ת 657487, בהתאמה.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עטאלה אלעתאיקה ומר סלאמה אלעמראת (להלן: "המפרים").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשו בקשות להטלת עיצום כספי על המפרים בגין אי דיווח על **הכנסת(הכנסת או הוצאת?)** כספים לישראל.
2. ביום 8.2.2015 יצאו המפרים לכאורה מישראל לירדן דרך מעבר הגבול "ערבה". ברשותו של עטאלה אלעתאיקה היו 27,500 דולר אמריקאי (שווה ערך ל-106,150 ש"ח) וברשותו של סלאמה אלעמראת היו 27,500 דולר אמריקאי ו-2,100 ש"ח (שווה ערך ל-108,250 ש"ח), מבלי שדיווחו על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתם של המפרים נשמעה בחקירותיהם ביום 8.2.2015. גרסתו של מר אלעתאיקה נשמעה בדיון טלפוני בפני הוועדה ביום 17.2.2015. מר אלעמראת לא היה זמין לדיון הטלפוני בפני הוועדה.
4. לעניין מקור הכספים, בחקירתו מיום 8.2.2015 טען מר אלעתאיקה מקור הכספים הינו בחיסכון של שנים משכר עבודתו. בדיון בפני הוועדה ביום 17.2.2015 טען מר אלעתאיקה כי נוסף על הכספים שמקורם בהכנסתו, חלק מהכספים מקורם ממתנות מחתונתו (40,000 ש"ח) ומכסף שקיבל מאביו (40,000 ש"ח). לביסוס טענתו, העביר המפר לכאורה תדפיסי חשבון בנק בהם נראות הפקדות כספים ממקום עבודתו כפי שמסר.
5. בחקירתו מיום 8.2.2015 מסר מר אלעמראת כי מקור הכספים הוא בחיסכון של שנים משכר עבודתו. יחד עם זאת, מסר בחקירתו כי הינו מובטל מזה חודשיים וחצי.
6. לעניין יעד הכספים, המפרים לכאורה טענו כי יעד הכספים הוא טיול שהשניים תכננו לערוך בירדן.
7. הוועדה אינה מקבלת את גרסת המפרים לעניין מקור ויעד הכספים. ראשית, מר אלעמראת לא סיפק אסמכתאות רלוונטיות אשר הניחו את דעתה של הוועדה. המפר לא הציג כל אסמכתא המעידה על הכנסות ממקום עבודתו. הגם שמר אלעתאיקה הציג

אסמכתאות על הכנסה ממקום עבודתו, הרי שהסכום שהופקד היה בשקלים, בעוד שהסכום שנמצא בידי המפר היה בדולרים, והמפר לא סיפק כל אסמכתא לביצוע משיכת הכספים והמרתם. יתר על כן, המדובר בעובדים שכירים המשתכרים שכר חודשי שהינו נמוך ביחס לסכום שנתפס אצל כל אחד מהם (שנדרש שנים לחסכו גם לאור העובדה כי השניים בעלי משפחות עם ילדים) ואף לא סביר כי חסכונות של שנים רבות יועדו לטיוול חברים אחד. לאור האמור לעיל, אין בידי הוועדה לקבל את גרסת המפרים לעניין מקורם הלגיטימי של הכספים או יעדם.

8. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפרים טענו כי לא הכירו את החובה ולא הבחינו בשלטים המורים לגבי חובת הדיווח, הגם שאלה מוצבים גם בשפה הערבית. מעבר לכך, טען מר אלעתאיקה בחקירתו וכן בדיון הטלפוני בפני הוועדה כי סבר ששער הדולר נמוך יותר וכי ברשותו פחות מ-100,000 ש"ח החייבים בדיווח, דבר המעיד על מודעתו לסכום החייב בדיווח. ראה לעניין זה דבריו בדיון בפני הוועדה:

"... המפר לכאורה: אני פורט מכל משכורת 300-800 דולר, זה כמעט ולא עולה לי. כשתפסו אותי הדולר היה כמעט 4 ש"ח, כשפרטתי הוא היה כמעט 3. אני בכלל חשבתי שאין לי 100,000 ש"ח.
חבר הוועדה: אז ידעת שצריך לדווח?

המפר לכאורה: כשהלכתי לשם פקיד המכס ספר את הכסף ואמר שיש לי מעל 100,000 ש"ח, אני לא ידעתי מה שער הדולר ואיך לחשב..." [עמ' 2-3 לפרוטוקול הדיון]

לאור האמור, הוועדה אינה מקבלת את גרסת המפרים לעניין אי מודעותם לחובת הדיווח.

9. בהקשר זה ייאמר כי גם אם הייתה מקבלת הוועדה את גרסאות המפרים בנוגע לאי ידיעתם את חובת הדיווח, הרי שלא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.

10. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

11. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

12. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת

הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

13. עוד לעניין חשיבות משטר הדיווחים ראו את דבריו של כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

14. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

15. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

16. CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive

sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

17. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
18. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה, את היקפה הכספי של ההפרה, את אי קבלת גרסת המפרים לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי המפרים היו מודעים לחובת הדיווח וכן את מכלול נסיבות העניין.
19. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרים עיצום כספי בסכום השווה לכספים אשר נתפסו אצל כל אחד מהמפרים .
20. המפרים עודכנו כי החלטת הוועדה תועבר אליו בסמוך לאחר החלטת הוועדה.
21. למפרים זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

אריה חן

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 10/15, מתאריך 26.02.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 19.2.15 הגיע המפר לכאורה למעבר ארז, במטרה לצאת מישראל לעזה כשברשותו 19,800 דולר (שווה ערך ל-76,428 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו כל הכספים בא.ב.ת. 403572.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר צאלח אבו עאצי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 19.2.15 הגיע המפר למעבר ארז, במטרה לצאת מישראל לעזה כשברשותו 19,800 דולר (שווה ערך ל-76,428 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 19.2.2015, ובדיון בפני הוועדה ביום 26.2.2015.
4. בן דודו של המפר נחקר אף הוא ביום 19.2.2015 ומסר את גרסתו בדיון בפני הוועדה ביום 26.2.2015.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו והם נועדו לעסקה אשר לא יצאה לפועל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה. גרסתו של המפר נתמכה בגרסתו של בן דודו שמסר גירסא דומה.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח. לטענתו, סבר בטעות כי חובת הדיווח חלה רק ביציאה מעזה.
7. לעניין טענתו זו של המפר יצוין כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום

בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

10. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס במעבר הגבול, את היות ההפרה הראשונה וכן את מכלול נסיבות העניין.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 5,000 ש"ח.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

אריה חן

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 11/15, מתאריך 26.02.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 23.2.15 הגיע המפר לכאורה למעבר ארז, במטרה לצאת מישראל לעזה כשברשותו 4,000 דולר (שווה ערך ל-15,400 ש"ח) ולא הצהיר על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 1,000 דולר (שווה ערך ל-3,850 ש"ח) בא.ב.ת. 403573.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ראפת צואף (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 23.2.15 הגיע המפר לכאורה למעבר ארז, במטרה לצאת מישראל לעזה כשברשותו 4,000 דולר (שווה ערך ל-15,400 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 25.2.2015, ובדיון בפני הוועדה ביום 26.2.2015.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו, אותם קיבל משותפו לעסקים בחברון והם נועדו לחתונת בנו. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח. לטענתו, סבר בטעות כי חובת הדיווח חלה רק ביציאה מעזה.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין,

התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס במעבר הגבול, את היות ההפרה הראשונה, את נסיבותיו האישיות וכך את מכלול נסיבות העניין.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 500 ש"ח בלבד.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

אריה חן

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 12/15, מתאריך 08.03.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 3.3.15 הגיע המפר לכאורה למעבר ארז, במטרה לצאת מישראל לעזה כשברשותו 97,000 דולר ו-600 ש"ח (שווה ערך ל-386,660 ש"ח) ולא הצהיר על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 97,000 דולר (שווה ערך ל-386,060 ש"ח) בא.ב.ת 403574

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עבד אלמעטי פלפל (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. ביום 3.3.15 הגיע המפר למעבר ארז, במטרה לצאת מישראל לעזה כשברשותו 97,000 דולר ו-600 ש"ח (שווה ערך ל-386,660 ש"ח) ולא דיווח על הכספים, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 3.3.2015, ובדיון בפני הוועדה ביום 8.3.2015.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו. המפר קיבל את הכספים בגין חובות על עסקאות קודמות וכן כתשלום עבור העסקה הנוכחית לשמה יצא מעזה. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח. לטענתו, בשל שינויים בסידורי האבטחה במעבר, סבר בטעות כי יוכל לשוב לעמדת המכס לאחר הבדיקה הביטחונית.
6. לעניין זה יצוין כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.
7. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח, שכן הלכה למעשה לא דיווח על הכספים וזאת על אף טענתו כי התכוון לעשות כן מאוחר יותר (לאחר שיניח את התיקים על העגלה). המפר הגיע לביקורת הגבולות, מבלי שעבר בעמדת המכס, וזאת למרות שהיה מודע לחובת הדיווח ולאופן הדיווח. הוועדה סבורה כי ראוי היה שהמפר, איש עסקים הנכנס תכופות לישראל ומודע לחובת הדיווח, יתאמץ יותר כדי למלא אחר חובת הדיווח על אף שינוי סדרי הביטחון במעבר.

8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
10. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס במעבר הגבול, את היות ההפרה הפרה ראשונה, את העובדה שהשתכנעה מתום לבו, וכן את מכלול נסיבות העניין.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 2,500 ש"ח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 13/15, מתאריך 08.03.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 4.3.2015 הגיע המפר לכאורה למעבר ארז, במטרה לצאת מישראל לעזה כשברשותו 19,500 ₪ ו- 1,104 דינר ירדני (שווה ערך ל-25,704 ₪) ולא הצהיר על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 13,500 ₪ בא.ב.ת. 403575.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מחמד אבו גאזי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 5.3.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 8.3.2015 (באמצעות שיחת ועידה טלפונית).
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו, וכי קיבל אותם משותפו לעסקים בישראל. כספים אלו נועדו לשהותו בעזה וכן לשם קניית מתנות לבני משפחתו. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה, זאת, בין היתר, לאור תדפיס המשיכה מהבנק על סך 20,000 ₪ שהוצג בפניה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח אך סבר בטעות כי חובת הדיווח חלה רק על סכומים מעל 90,000 ₪.
5. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ₪ עבור אדם היוצא מישראל לעזה או כנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין,

התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם הרשויות וכן את מכלול נסיבות העניין.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 2,000 ₪.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 14/15, מתאריך 19.03.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 13.3.2015 עבר המפר לכאורה במסלול הירוק בנתב"ג, כשברשותו 125,326 ₪, מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 6,300 דולר (שווה ערך ל-25,326 ₪) בא.ב.ת. 553787.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רפאל הוימן (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 12.3.2015 עבר המפר לכאורה במסלול הירוק כשברשותו כספים בסך 125,326 ₪, מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 12.3.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 19.3.2015.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר כי הכספים הם כספים אישיים שחשך מעבודתו אשר יועדו למעבר והשתקעות בישראל וכי הוא לקח אותם עמו להודו במטרה לרכוש רהיטים.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא ידע על חובה זו בישראל וכי לא הבחין בשלטים באולמות הכניסה בנמל התעופה המפרטים את החובה האמורה. בנוסף לכך, כשנשאל על ידי אנשי המכס האם יש בידיו כספים השיב בחיוב, לא ניסה להסתיר ושיתף פעולה באופן מלא. יחד עם זאת, הוועדה סבורה כי היה על המפר לעשות מאמץ ולברר ביוזמתו מהו סף הדיווח בישראל, שכן בדיון בפני הוועדה ציין שהכיר את חובת הדיווח בכניסה לארה"ב.
6. לעניין זה יש לציין כי ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ₪ ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה ואת נסיבות המקרה בכללותן.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה, להשית על המפר עיצום כספי בסך 2,500 ₪ בלבד.
10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

ציון אפרתי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 15/15, מתאריך 19.03.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 13.3.2015 נכנס המפר לכאורה לישראל יחד עם חברו ועבר במסלול הירוק בנתב"ג, כאשר ברשותו 14,000 פאונד (שווה ערך ל-83,584 ש"ח) וברשות חברו נמצאו 11,000 פאונד (שווה ערך ל-65,673 ש"ח). במהלך החקירה התברר כי כל הכספים שייכים למפר לכאורה אשר פיצל אותם בינו לבין חברו. מדובר, איפוא, בסכום כולל של 25,000 פאונד (שווה ערך ל-149,257 ש"ח) שהמפר לכאורה נשא עמו מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו כל הכספים בא.ב.ת. 551980.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Joseph Adler (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 13.3.2015 נכנס המפר לישראל יחד עם חברו ועבר במסלול הירוק בנתב"ג, כאשר ברשותו 14,000 פאונד (שווה ערך ל-83,584 ש"ח) וברשות חברו 11,000 פאונד (שווה ערך ל-65,673 ש"ח). במהלך החקירה התברר כי כל הכספים שייכים למפר אשר פיצל אותם בינו לבין חברו. מדובר, איפוא, בסכום כולל של 25,000 פאונד (שווה ערך ל-149,257 ש"ח) שהמפר נשא עמו מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. המפר וחברו השמיעו את טענותיהם בחקירתם מיום 13.3.2015. המפר השמיע את טענותיו בדיון בפני הוועדה ביום 19.3.2015 באמצעות בא כוחו.
4. מעובדות המקרה הודעתם של המפר וחברו בחקירה וכן מאסמכתאות שצורפו, עולה כי הכספים שנשאו השניים היו שייכים למעשה למפר וכי הם חולקו בניהם כדי להימנע מהצורך להיכנס למסלול האדום ולדווח בשל החשש כי יתעכב שם ויחלל את השבת.
5. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הֶבְנֵיָה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוד בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.

6. בכל הנוגע למקור הכספים, הוועדה קיבלה את גרסת המפר, וזאת בהסתמך על גרסאות המפר והמסמכים שהוגשו לוועדה.
7. באשר ליעד הכספים, טען המפר כי אלו נועדו לבילוי של מספר ימים בישראל. הוועדה לא השתכנעה מגרסת המפר היות ולא סביר כי בחור צעיר בן 21, הגיע לבילוי ספונטני של מספר ימים ותכנן להוציא כ- 150,000 ש"ח. המפר לא סיפק ולו אסמכתא כלשהי אשר יכול שתצביע על בילוי יקר שתכנן בסכום האמור, קרי קבלה או הזמנה של בית מלון, רכב וכו'. לאור האמור לעיל, אין בידי הוועדה לקבל את גרסת המפר לעניין יעדם הלגיטימי של הכספים.
8. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את חובת דיווח על הכנסת כספים במזומן לישראל אך פעל באופן מכוון לפצל את הכספים בינו לבין חברו בכדי להימנע ממילוי החובה, דבר המהווה נסיבה מחמירה בהפרת חובת הדיווח בהכנסת הכספים לישראל. חשוב לציין, שלמקרים מסוג זה, נועד סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון בקבעו כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי החוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון, מהווה עבירה פלילית.
9. לעניין נושא המודעות יצוין כי, כידוע, חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
10. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
12. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

i. "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם

את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

13. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. 14. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

i. **CASH COURIERS**

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3

and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

15. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

16. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את אי קבלת גרסת המפר לעניין יעד הכספים, את העובדה כי המפר היה מודע לחובת הדיווח על הכנסת מזומנים לישראל ואת פיצולם המכוון של הכספים בין מפר לחברו על מנת להימנע מהחובה כאמור. יחד עם זאת, הוועדה שקלה לקולא את היות ההפרה ראשונה, את שיתוף הפעולה שלו עם רשויות האכיפה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור הכספים, את נסיבותיו האישיות ואת מכלול נסיבות העניין.

17. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 25,000 ש"ח בלבד.

18. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

19. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

ציון אפרתי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 16/15, מתאריך 02.04.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 23.3.2015 הגיע המפר לכאורה למעבר ארז, במטרה לצאת מישראל לעזה כשברשותו 30,000 ש"ח ולא הצהיר על הכספים שהיו ברשותו, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 18,000 ש"ח בא.ב.ת. 514972.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר איאד בולבל (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת הכספים מישראל.
2. ביום 23.3.15 הגיע המפר למעבר ארז, במטרה לצאת מישראל לעזה כשברשותו 30,000 ש"ח ולא הצהיר על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 24.3.2015, ובדיון בפני הוועדה ביום 2.4.2015.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו, כסוחר תבלינים, והם נועדו לקניית סחורה בחברון. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים. גרסתו של המפר לעניין מקור הכספים נתמכה בתדפיס המשיכה מחשבון הבנק שלו. הוועדה קיבלה גם את גרסת המפר לעניין יעד הכספים, וזאת מחמת הספק ונוכח נסיבות העניין והתרשמותה הכללית מהמפר ומהנסיבות.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא היה מודע לחובת הדיווח. לטענתו, הוא לא שם לב לשלטים במעבר המחייבים בדיווח.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום

בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס במעבר הגבול, את היות ההפרה הראשונה וכן את מכלול נסיבות העניין.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,500 ש"ח בלבד.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 17/15, מתאריך 02.04.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 29.3.2015 הגיע המפר לכאורה למעבר ארז, במטרה לצאת מישראל לעזה כשברשותו 20,600 ₪ ולא הצהיר על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו הכספים בא.ב.ת. 514963.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מחמד אבו ג'אמע (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת הכספים מישראל.
2. ביום 29.3.15 הגיע המפר למעבר ארז, במטרה לצאת מישראל לעזה כשברשותו 20,600 ₪ ולא הצהיר על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 29.3.2015, ובדיון בפני הוועדה ביום 2.4.2015.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו והם נועדו לקניית מוצרים משומשים וחלקי חילוף לטרקטורים. המפר הציג חשבונית המציגה את המוצרים שהתכוון לרכוש. כיוון שהסחורה שרצה לקנות טרם הייתה מוכנה, חזר המפר לעזה מבלי לרכוש אותה. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין יעד הכספים ומצאה אותה מהימנה, זאת נוכח המסמכים שהוצגו בפניה וכן קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור הכספים, מחמת הספק, וזאת נוכח התרשמותה מהמפר ומנסיבות העניין.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא היה מודע לחובת הדיווח. לטענתו, הוא ראה את השלטים הפזורים במעבר אך לא קרא מה כתוב מהם. עוד טען כי ראייתו אינה טובה והציג מסמך רפואי לתמיכה בטענתו.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס במעבר הגבול, את היות ההפרה הראשונה וכן את מכלול נסיבות העניין.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,000 ש"ח.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 18/15, מתאריך 02.04.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 29.3.15 הגיע המפר לכאורה למעבר ארז, במטרה להיכנס מעזה לישראל כשברשותו 33,700 ש"ח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 33,650 ש"ח בא.ב.ת. 514962.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עווד אבו נאגי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 29.3.15 הגיע המפר למעבר ארז, במטרה להיכנס מעזה לישראל, כשברשותו 33,700 ש"ח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 29.3.2015, ובדיון בפני הוועדה ביום 2.4.2015.
4. כפי שעלה בדיון, במועד מוקדם יותר באותו החודש, המפר עוכב במעבר ארז והוזהר כי עליו לדווח על העברת כספים מעל לסף הדיווח. המפר אישר כי אכן הוזהר מספר שבועות קודם לכן וכי היה מודע לחובת הדיווח.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, המפר טען כי מקור הכספים בעסקיו ובהלוואות שלקה, וכי הם מיועדים לרכישת סחורה בישראל. הגם שבלב הוועדה נותר ספק בדבר מקורם ויעדם של הכספים, החליטה הוועדה כי, בנסיבות העניין, הספק יפעל לטובת המפר, וזאת בין היתר לאור התרשמותה ממנו, גרסתו ומכלול נסיבות העניין. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כאמור לעיל כי היה מודע לחובת הדיווח וכי בעבר דיווח כאשר נשא כספים מעל חובת הדיווח בעוברו במעבר הגבול. כשנשאל מדוע לא דיווח במקרה זה למרות שידע על חובת הדיווח, טען המפר בחקירתו כי הוא חשש לדווח על הכספים. כמו כן, טען בחקירתו שדעתו הוסחה כאשר הגיע אל דלת היציאה מהאולם, שכן אז התקשר אליו נהג שאמור היה להסיע אותו וזירז אותו להגיע מהר למונית שחיכתה לו בצד הישראלי. בדיון בפני הוועדה המפר חזר על גרסתו לעניין הסחת דעתו עת עבר במעבר הגבול.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

7. זאת ועוד, הוועדה רואה בחומרה רבה את נסיבות העניין, בהן המפר ידע על חובת הדיווח ובחר ביודעין שלא לקיימה, כאשר הצהיר בתחילה בפני בודקי המכס כי הוא נושא כספים מתחת לסף הדיווח ורק לאחר שנאמר לו שייערך חיפוש גופני - הוציא את יתרת הכספים.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
10. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה לקולא את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה ואת קבלתה (מחמת הספק) את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים. מאידך, שקלה הוועדה לחומרא את מודעותו של המפר לחובת הדיווח וניסיונו לא לדווח על הכספים, לרבות העובדה ששיקר ביחס לסכום הכסף שהיה ברשותו והוציא את הכספים רק לאחר שנאמר לו שייערך חיפוש בכליו. כמו כן שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה ואת מכלול נסיבות העניין.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 20,000 ש"ח.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן	זאב ציגלברג	אריה חן
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 19/15, מתאריך 20.04.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 12.4.2015 נכנס המפר לכאורה לישראל ועבר במסלול הירוק בנתב"ג כשברשותו 40,000 דולר (שווה ערך ל-159,360 ש"ח), מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 15,000 דולר (שווה ערך ל-59,760 ש"ח) בא.ב.ת. 551612.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי ד"ר דוד לביא (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 12.4.2015 נכנס המפר לכאורה לישראל ועבר במסלול הירוק בנתב"ג כשברשותו 40,000 דולר (שווה ערך ל-159,360 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 12.4.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 20.4.2015 באמצעות בא כוחו.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר כי מקור הכספים בתשלום עבור מתן ייעוץ וטיפול שנייים בקזחסטן. יחד עם זאת, בחשבוניות שהציג המפר בפני הוועדה, נראה כי במועד חזרתו לישראל, קיבל תשלום גם בהעברה בנקאית. לשאלת הוועדה, מדוע העביר את התשלום במזומן ולא ביקש את כל התשלום בהעברה בנקאית, לא סיפק המפר הסבר סביר שהניח את דעתה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא ידע על חובה זו בישראל וכי לא הבחין בשלטים באולמות הכניסה בנמל התעופה המפרטים את החובה האמורה מכיוון שהיה עייף לאחר טיסה ארוכה וכי לא ידע את הסכום המדויק שברשותו. הוועדה אינה מקבלת טענה זו, מאחר ומדובר באדם אשר מרבה בנסיעות לחו"ל לצורך עבודתו, וחזקה כי ידע על חובתו לדווח או לכל הפחות היה עליו לברר זאת.
6. מעבר לכך, הוועדה ראתה בחומרה את העובדה שהמפר נמנע מלהציג בפני בודקי המכס את כל הכספים שהיו ברשותו, כאשר התבקש לעשות כן, ואף דוחה את טענתו כי לא ידע מהו הסכום המדויק אשר ברשותו.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח

ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את חוסר שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה ואת נסיבות המקרה בכללותן.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה, להשית על המפר עיצום כספי בסך 30,000 ש"ח.

11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד מאיה לדרמן

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

אריה חן

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 20/15, מתאריך 20.04.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 15.4.2015 הגיע המפר לכאורה למעבר ארז, במטרה להיכנס מעזה לישראל כשברשותו 3,900 דינר ירדני (שווה ערך ל-21,884 ש"ח). המפר לכאורה פנה לסוחר אחר ומסר לו 1,900 דינר ירדני (שווה ערך ל-10,661 ש"ח), על מנת שיכניסם עבורו לישראל. באותו היום, הגיע המפר לכאורה שוב למעבר ארז, הפעם במטרה לצאת מישראל לעזה כשברשותו 21,600 ש"ח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 21,600 ש"ח בא.ב.ת. 514964.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סעיד מצרי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 16.4.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 20.4.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו, וכי כספים אלו נועדו לקניית שתילים בחממה בישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח אך פחד כי יילקחו ממנו הכספים נוכח העובדה כי הנהלת המעבר הנחתה שלא לאפשר העברת כספים במעבר.
5. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום

בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם הרשויות, את חששו מכך שהכספים יילקחו ממנו בשל הנחיית הנהלת המעבר וכן את מכלול נסיבות העניין.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 500 ₪.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד מאיה לדרמן

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

אריה חן

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 21/15, מתאריך 06.05.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 27.4.2015 נכנס המפר לכאורה לישראל ועבר במסלול הירוק בנתב"ג כאשר ברשותו 32,000 דולר (שווה ערך ל-125,792 ש"ח), מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו כל הכספים בא.ב.ת. 551020.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי Shade Shawar (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 27.4.2015 נכנס המפר לכאורה לישראל ועבר במסלול הירוק כאשר ברשותו 32,000 דולר (שווה ערך ל-125,792 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 27.4.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 6.5.2015 באמצעות בא כוחו.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר כי מקור הכספים בעסקו שבארצות הברית וכי הם נועדו להוצאות עבור טקס האירוסין והנישואין בישראל וזאת, בין השאר, בהסתמך על האסמכתאות שהוגשו לוועדה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי לא ידע על קיומה של חובה זו בישראל וכי לא הבחין בשלטים באולמות הכניסה בנמל התעופה המפרטים את החובה האמורה מכיוון שהיה עייף לאחר הטיסה. כמו כן טען כי גם לא ידע על חובת הדיווח בארה"ב ולא דיווח ביציאתו משם.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. בנסיבות המקרה, הוועדה קובעת כי המפר לא שיתף פעולה עם הבודקים. כשנשאל המפר מה הסכום שהוא נושא ברשותו, הוא בחר לשקר ולא לגלות אודות כספים שהחביא בתיקו הנוסף. הוועדה אינה מקבלת את הסבריו של המפר כי בשל עייפות והתרגשות שכח

לגלות את כל הסכום שהיה ברשותו ורואה בחומרה את אי שיתוף הפעולה וההתחמקות ממענה מלא לשאלות בודקי המכס.

8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to

terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

11. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התש"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

12. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את קבלת טענת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את אי שיתוף הפעולה של המפר עם בודקי המכס ואת נסיבות המקרה בכללותן.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה, להשית על המפר עיצום כספי בסך 10,000 ש"ח.

14. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

זאב ציגלברג

חגי מזרחי

חברה

יו"ר

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 22/15, מתאריך 12.05.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 25.09.2010 נכנס המפר לכאורה לישראל, דרך נתב"ג, כשברשותו כספים בסך 100,000 אירו במזומן (שווה ערך ל- 494,860 ש"ח) וכן 4 שיקים בסך 100,000 דולר (שווה ערך ל-368,100 ש"ח), מבלי שהצהיר על כך לפקיד המכס, בניגוד לסעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סיימון ברג (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. במסגרת חיפוש שנערך בכליו של המפר על ידי משטרת ישראל ביום 27.04.2015, נתפסו ברשותו כספים בסך 190,000 ₪ ו-102,200 אירו במזומן. המפר נחקר במכס ביום 03.05.2015 והודה כי ביום 25.09.2010 נכנס לישראל עם סך של 100,000 יורו במזומן וכן 4 שיקים בסך כולל של 100,000 דולר אמריקאי מבלי שהצהיר על כך, בניגוד לסעיף 9 לחוק.
2. בעקבות הודעתו כאמור, הוגשה לוועדה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר, בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בניגוד לסעיף 9 לחוק.
3. המפר השמיע גרסתו בחקירתו ביום 03.05.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 12.05.2015.
4. במהלך הדיון בפני הוועדה טען המפר כי השיקים שהביא עמו מחו"ל אינם שיקים בנקאיים ומשכך, אינם חבים בדיווח. הוועדה החליטה לקבל את טענתו ולדון אך ורק באי דיווח על הכנסת המזומן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר בדיון בפני הוועדה כי הרוויח את הכספים שהביא עמו לישראל בעבודות שונות, בהן נתן ייעוץ פיננסי בשבע השנים שקדמו להגעתו לכן וכי הם שימשו אותו למחייתו בישראל. למפר ניתנו שתי אורכות להצגת מסמכים ואסמכתאות לביסוס טענותיו, לרבות תלושי משכורת, אסמכתאות על המרת הכספים לשקלים ומסמכים נוספים. בקשה לקבל אורכה שלישית של שבועיים נוספים עד ליום 18.6.2015, נדחתה על ידי יו"ר הוועדה.
6. לאחר קריאת תיק הוועדה והתרשמות מדבריו של המפר בפניה, החליטה הוועדה שלא לקבל את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים. המפר לא סיפק גרסה ברורה לעניין מקור הכספים או יעד מעבר להסבר כללי כי הרוויח את הכספים בחו"ל בעבודות ייעוץ בתחום הפיננסי והם שימשו אותו למחייתו בישראל. יודגש כי, בחקירתו סירב להשיב לשאלות בנוגע לתקופה שקדמה להגעתו לארץ (לפני ספטמבר 2010). המפר לא ציין בין אילו שנים עבד והיכן, את שמות המדינות או החברות בהן הועסק כ"ייעוץ פיננסי" ואף לא סיפק לוועדה אסמכתא כלשהי לביסוס גרסתו, למרות שהתבקש לעשות כן עוד כשזומן

- לוועדה ואף קיבל שתי אורכות למטרה זו. בנוסף, המפר לא הסביר כיצד הכספים "שימשו למחיתו", אלא הסתפק באמירה כללית.
7. לאור האמור לעיל, אין בידי הוועדה לקבל את גרסת המפר לעניין מקורם של הכספים או יעדם.
8. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי בשנת 2010 לא הכיר את החוק כפי שמכירו כיום. לטענתו, חשב בזמנו שאין חובה לדווח במצב בו מגיעים לישראל למספר ימים בלבד.
9. לעניין המודעות יצוין כי חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה, כדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
10. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ₪ ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. יתרה מכך, מדובר באדם אשר לטענתו התגורר ב-14 מדינות ב-6 שנים (שקדמו להגעתו לישראל בשנת 2010) ושעיסוקו המרכזי הוא בתחום הפיננסי. על כן, אף אם לא ידע מהי חובת הדיווח, מצופה היה כי לכל הפחות יטרח לברר, בעיקר כאשר הוא נושא עמו סכום כסף בהיקף משמעותי במזומן.
12. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
13. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת הון בישראל.
14. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותנו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את

עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

15. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

16. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

17. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה לקולא את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר ואת משך הזמן שעבר מיום ביצוע ההפרה. מאידך, שקלה הוועדה לחומרה את היקפה הכספי של ההפרה, את אי קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, וכן את מכלול נסיבות העניין.

18. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 50,000 ש"ח בלבד.

19. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 23/15, מתאריך 15.05.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

בתאריך 11.5.2015 עבר המפר לכאורה במסלול הירוק בנתב"ג כשברשותו 448,000 אירו (שווה ערך ל-1,930,880 ש"ח), מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 424,000 אירו (שווה ערך ל-1,827,440 ש"ח) בא.ב.ת. 551239.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר **Michel Dabi** (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 11.5.2015 עבר המפר במסלול הירוק בנתב"ג כשברשותו כסף מזומן בסך 448,000 אירו (שווה ערך ל-1,930,880 ש"ח), מבלי שדיווח על הכנסתם לישראל, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 11.5.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 14.5.2015.
4. לעניין מקור הכספים, טען המפר כי מקורם של חלק מהכספים מחסכונות שצבר במהלך השנים מרווחים של משרד פרסום שהיה בבעלותו ומקור החלק האחר של הכספים, בזכייה בלוטו ובהימורי סוסים בצרפת. לביסוס טענתו, הציג המפר בפני הוועדה חוברות שהוציא משרד הפרסום שהיה בבעלותו לפני שלוש שנים. יחד עם זאת, לדבריו, הוא מובטל בשנים האחרונות לאחר שעסקו פשט את הרגל.
5. באשר ליעד הכספים, טען המפר כי אלו נועדו לסיוע כלכלי לבני משפחתו המתגוררים בארץ וכן למטרת עלייתו והשתקעותו בישראל.
6. לאחר קריאת תיק הוועדה והתרשמות מדבריו של המפר בפניה, החליטה הוועדה שלא לקבל את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים. ראשית, המפר לא סיפק אסמכתאות רלוונטיות אשר הניחו את דעתה של הוועדה. המפר לא הציג כל אסמכתא המעידה על הכנסות מעסקו, מעבר להצגת החוברות שיכולות להצביע לכל היותר על קיומו של עסק בבעלות המפר במועד הפרסום. בנוסף, המפר לא המציא אישור לזכייה בלוטו או במרוצי הסוסים, שכן לדבריו, מכר את כרטיס הזכייה תמורת סכום גבוה יותר. באשר לזכויות אחרות, לא הציג המפר אסמכתא כלשהי.
7. לעניין יעד הכספים, מעבר להסבר הכללי כי הכספים נועדו למטרת עלייתו לארץ וסיוע לבני משפחתו, המפר לא סיפק הסבר ברור היכן תכנן לשמור סכום שווה ערך לשני מיליון ש"ח במזומן ואיזה שימוש ספציפי ייעשה בהם. למרות שבחקירתו סיפק המפר הסברים

- כלליים לפיהם תכנן לשמור את הכספים אצל חברים (בהרצליה או נתניה) או אצל ביתו ובהמשך אולי יפתח עסק, מסעדה או ירכוש דירה.
8. לאור האמור לעיל הגיעה הוועדה לכדי מסקנה כי היא אינה מאמינה לגרסת המפר לעניין מקורם של הכספים או יעדם.
9. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הכיר את חובת הדיווח בצרפת, אולם לא היה בטוח לגבי החובה המקבילה בישראל והעדיף להימנע מבירור אודות חובת הדיווח מהחשש שיצטרך לשלם מס על הכספים בישראל. בנוסף ציין כי לא ראה את שלטי המכס בשדה התעופה.
10. בנסיבות העניין, אין הוועדה מקבלת את גרסת המפר, לפיה לא הכיר את חובת הדיווח. חיזוק למסקנתה מוצאת הוועדה בדברי המפר בחקירתו כי לא הצהיר על הכספים מהחשש שיחויב בתשלומי מס בישראל. יתרה מכך, העובדה כי המפר ידע על חובת הדיווח בצרפת, ונמנע מלברר אם קיימת הוראה דומה בעת כניסתו לישראל, מעוררת קושי ונוטעת ספק באשר לתום ליבו.
11. בהקשר זה ייאמר, כי גם אם הייתה מקבלת הוועדה את גרסת המפר בנוגע לאי ידיעתו את חובת הדיווח, הרי שלא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
12. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
13. זאת ועוד, מדובר באדם שמגיע לישראל 2-3 פעמים בשנה, ועל כן אף אם לא ידע מהי חובת הדיווח, מצופה היה כי לכל הפחות יטרח לברר על כך, בעיקר כאשר הוא נושא עמו סכום כסף בהיקף משמעותי במזומן.
14. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
15. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, בכדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
16. עוד לעניין חשיבות משטר הדיווחים קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

17. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

18. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
19. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי המשמעותי של ההפרה, את אי קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ואת העובדה כי המפר היה מודע לחובת הדיווח. מאידך שקלה הוועדה לקולא את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה, את שיתוף הפעולה המלא של המפר עם רשויות האכיפה, את נסיבותיו האישיות וכן את מכלול נסיבות העניין.
20. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 350,000 ₪.
21. החלטת הוועדה נמסרה למפר בסמוך לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
22. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 24/15, מתאריך 21.05.15

המקרים המהווים הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 18.5.2015 הגיע המפר לכאורה למעבר ארז, במטרה להיכנס מעזה לישראל כשברשותו 22,650 ש"ח. לפני הגעתו למעבר, מסר המפר לכאורה לחברו סכום של 10,000 ש"ח, על מנת שיכניסם עבורו לישראל. באותו היום, הגיע המפר לכאורה שוב למעבר ארז, הפעם במטרה לצאת מישראל לעזה כשברשותו 22,650 ש"ח, עליהם לא דיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 10,650 ש"ח בא.ב.ת. 514965.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו בשני מקרים על ידי מר מעין אבו ורדה (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מעזה ועל החזרתם מישראל לעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 19.5.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 21.5.2015.
3. מעובדות המקרה עולה כי בעת שיצא המפר מעזה לישראל, הוא חילק את הכספים בינו לבין חברו כאשר ברשותו היו כספים בסך 12,560 ש"ח וברשות חברו כספים בסך 10,000 ש"ח. בעת שחזר מישראל לעזה, הוא נשא את כל הסכום בעצמו, כאשר 12,000 ש"ח היו בכיס חולצתו ו-10,000 ש"ח היו בכיס מנסיו. כנשאל כמה כסף יש ברשותו אמר כי יש ברשותו רק 12,000 ש"ח, אך בבדיקה נמצאו 10,000 ש"ח נוספים.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו של סחר בכבשים בעזה, וכי כספים אלו נועדו לקניית כבשים בישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה בנסיבות העניין.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא היה מודע לחובת הדיווח. בנוסף, ציין המפר כי ראה את הסכום המצוין על השלטים במעבר בסך 12,000 ש"ח אך לא קרא את שאר הכיתוב מאחר ואינו קורא היטב. הוועדה רואה בנסיבות הפרות הדיווח הכוללות, בין היתר, את חלוקת הסכום לשניים בעת המעבר מישראל לעזה כמצביעות על מודעותו של המפר בדבר קיום חובת הדיווח על כספים שסכומם עולה על 12,000 ש"ח.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך,

קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח פעמיים, פעם אחת בכניסתו לישראל ופעם שנייה בצאתו ממנה.

7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, את העובדה שמדובר בשתי הפרות שבוצעו באותו היום, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את מידת שיתוף הפעולה עם בודקי המכס, וכן את מכלול נסיבות העניין לרבות מצבו הכלכלי של המפר.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,500 ש"ח.

11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד תמר ולדמן	זאב ציגלברג	חגי מזרחי
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 25/15, מתאריך 28.05.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 21.5.2015 עבר המפר לכאורה במסלול הירוק בנתב"ג כשברשותו 30,000 אירו (שווה ערך ל-129,000 ש"ח), מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 6,800 אירו (שווה ערך ל-29,240 ש"ח) בא.ב.ת. 574710.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עמוס אבידן (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 21.5.2015 עבר המפר במסלול הירוק כשברשותו 30,000 אירו (שווה ערך ל 129,000 ש"ח), מבלי שדיווח על הכספים בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 21.5.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 28.5.2015.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר כפי שנטענה בחקירתו במכס ובדיון בפני הוועדה לעניין מקור הכספים ויעדם זאת לאור המסמכים שהוצגו בפניה שתמכו בטיעוני המפר ולאור התרשמותה מהמפר.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא מכיר את חובת דיווח על הכנסת כספים במזומן לישראל אך סבר כי הכספים שנשא עימו אינם מגיעים לסכום החייב בדיווח והוא לא זכר לספור אותם.
6. לעניין זה יצוין תחילה כי, כידוע, חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק. הוועדה מדגישה כי על המדווח חלה החובה לערוך חישוב נכון של הכספים שהוא נושא עמו ולדווח על כך כנדרש ביחוד לאור היותו עורך הדין. לפיכך, בנסיבות המקרה, אין הוועדה יכולה לקבל טיעון של "לא חשבתי שיש לי סכום החייב בדיווח" מעורך דין המודע לחובת ההצהרה.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה,

והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את העובדה שהמפר הכיר את חובת הדיווח, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה ואת נסיבות המקרה בכללותן.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה, באופן חריג, להשית על המפר עיצום כספי בסך 10,000 ש"ח.

11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עמיקם ארז

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 26/15, מתאריך 01.06.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 26.5.2015 נכנס המפר לכאורה מירדן לישראל דרך מעבר הגבול "ערבה". ברשותו של המפר לכאורה היו 39,582 דיןר ירדני (שווה ערך ל- 216,513 ש"ח), 1,302 דולר ארה"ב (שווה ערך ל- 5,038 ש"ח), 4 ריאל סעודי (שווה ערך ל-4 ש"ח) ו-740 ש"ח. סה"כ היו בידי המפר לכאורה כספים שווי ערך ל- 222,295 ש"ח, מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 22,410 דיןר ירדני (שווה ערך ל- 122,582 ש"ח) בא.ב.ת. 657494.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סלמאן אלעמור (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 26.5.2015 נכנס המפר מירדן לישראל דרך מעבר הגבול "ערבה". ברשותו של המפר היו 39,582 דיןר ירדני (שווה ערך ל- 216,513 ש"ח), 1,302 דולר ארה"ב (שווה ערך ל- 5,038 ש"ח), 4 ריאל סעודי (שווה ערך ל-4 ש"ח) ו-740 ש"ח. סה"כ היו בידי המפר כספים בסכום שווה ערך ל- 222,295 ש"ח, מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו ביום 26.5.2015 ובדיון בפני הוועדה ביום 28.5.2015.
4. לעניין מקור הכספים ויעדם, המפר טען כי מקורם במכירת מפעלו בירדן והם נועדו לכיסויי החובות של החברה בישראל. למפר, הוענקה ארכה לשם המצאת המסמכים נוספים המחזקים את טענתו לעניין מקור הכספים ויעדם, אותם המציא ביום 01.06.2015.
5. בהסתמך על המסמכים שהועברו, קיבלה הוועדה את גרסת המפר לעניין מקור הכספים ויעדם.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח אך לא היה בטוח לגבי אופן ההצהרה וחשב לדווח רק כשישאל על כך מפורשות. לטענתו, דיווח בעל פה בפני הבודק בטחוני במהלך בדיקה ראשונית של כבודתו. עוד ציין המפר כי הוא לא הבחין בשלטים המורים לגבי חובת הדיווח.
7. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת

או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ₪ ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו.

8. זאת ועוד, יודגש כי המדובר באיש עסקים שעובר במעבר פעמים רבות, ועל כן אף אם לא ידע את אופן הדיווח לאשורו, מצופה היה כי לכל הפחות יטרח לברר על כך, בעיקר כאשר הוא נושא עמו סכום כסף בהיקף משמעותי במזומן.

9. כמו כן, בנסיבות העניין, הוועדה רואה בחומרה את ניסיונו להסתיר את הכספים החייבים בדיווח. מטופס דיווח מבצעי של המכס, עולה כי לאחר שהמפר עבר בדיקה ראשונית בכבודתו ללא ממצאים, ביקשו בודקי המכס לערוך בדיקה ברכבו שבמהלכה התבקש המפר לנטרל את קודן הרכב. בשלב זה הבחין איש המכס שהמפר הוציא מתא המטען של הרכב שקית וצירף אותה לעגלת כבודתו (אשר נבדקה זה מכבר). כבודתו נבדקה שוב בצורה מעמיקה ובמהלכה, התגלו הכספים. התנהלותו זו, יחד עם היכרותו עם חובת הדיווח מעוררת קושי ונוטעת ספק באשר לתום ליבו.

10. לעניין נושא המודעות יצוין כי, כידוע, חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.

11. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

12. עוד לעניין חשיבות משטר הדיווחים ראו את דבריו של כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

a. "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

13. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. 14. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

i. **CASH COURIERS**

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

15. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

16. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה, את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי הכיר את חובת הדיווח, ניסיונו של המפר להחביא את הכספים דבר שעורר ספק באשר לתום ליבו וכן את מכלול נסיבות העניין.

17. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של 30,000 ש"ח.

18. המפר עודכן כי החלטת הוועדה תועבר אליו בסמוך לאחר החלטת הוועדה.

19. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	עמיקם ארז
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 27/15, מתאריך 17.06.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 9.6.2015 נכנס המפר לכאורה לישראל ועבר במסלול הירוק בנתב"ג, כשברשותו המחאה בנקאית בסכום של 90,000 דולר (שווה ערך ל-344,700 ש"ח), מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך, נתפסה המחאה בנקאית מס' 20034477 בא.ב.ת. 551937.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי Subhi Abdel Rahim (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי כנגד המפר, בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 9.6.2015 נכנס המפר לישראל ועבר במסלול הירוק כאשר ברשותו שיק בנקאי בסך 90,000 דולר (שווה ערך ל-344,700 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 9.6.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 17.6.2015 באמצעות בא כוחו.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, הוועדה קיבלה את גרסת המפר, לפיה השיק ניתן לו בגין מכירת קרקע שבבעלותו ובבעלות אחיו. כיוון שהעסקה לא יצאה בסופו של דבר אל הפועל, הביא המפר את השיק עמו במטרה להשיבו לחשבון הבנק של הקונה בירושלים, שכן ממילא הגיע לישראל לבקר את משפחתו. המפר הציג אסמכתאות מפורטות לאימות גרסתו.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא הכיר את חובת הדיווח על שיק בנקאי וכי לא הבחין בשלטים באולמות הכניסה בנמל התעופה המפרטים את החובה האמורה. כמו כן, לטענתו הוא מודע לחובת הדיווח בארה"ב על כספים במזומן בלבד.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת

שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who

make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

10. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את קבלת טענת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס, את העובדה שהשתכנעה מתום ליבו של המפר ואת נסיבות המקרה בכללותן.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה, להשית על המפר עיצום כספי בסך 5,000 ש"ח בלבד.

13. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 28/15, מתאריך 17.06.15

המקרים המהווים הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 9.6.2015 עבר המפר לכאורה לישראל במעבר ארז, כשברשותו כספים בסך של 10,000 דולר (שווה ערך ל-38,300 ש"ח) במזומן, מבלי שדיווח על הכנסת הכספים, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. באותו היום, בתאריך 9.6.2015 עבר המפר לכאורה שוב במעבר ארז מישראל לעזה כשברשותו 38,400 ש"ח במזומן מבלי שדיווח על הוצאת הכספים, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 26,400 ש"ח בא.ב.ת. 514966.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סוהיל עאצי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי כנגד המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מעזה לישראל והוצאתם מישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 10.6.2015 וכן בדיון בפני הוועדה (באמצעות שיחת ועידה טלפונית בהסכמתו) ביום 17.6.2015.
3. בחקירתו טען המפר כי נכנס לישראל עם 10,000 דולר במזומן, המירם לשקלים ונסע לבאר שבע לרכוש כבשים. כיוון שהעסקה לא צלחה, חזר עם הכספים. בדיון בפני הוועדה שינה את גרסתו וטען כי את הסכום בסך 10,000 דולר הכניס לישראל במספר מנות והשאיר אותם אצל מכר שלו בחברון. הוועדה לא קיבלה את גרסתו המאוחרת של המפר, אשר הייתה כללית ולא מנומקת וקבעה כי מדובר בשתי הפרות של חובת הדיווח.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו, וכי כספים אלו נועדו לקניית כבשים בישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח אך פחד כי במידה ויצהיר על כל הסכום, ייקחו לו את אשרת הכניסה לישראל.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. בנסיבות המקרה, הוועדה קובעת כי המפר לא שיתף פעולה עם הבודקים ולא הודיע על כל הכסף שהיו עמו אלא רק על חלק ממנו (בתואנה שחשב כי אם יגיד את כל הסכום,

ייקחו ממנו את אישור הכניסה שלו לישראל). הוועדה אינה מקבלת את הסבריו של המפר בנושא ורואה את אי שיתוף הפעולה וההתחמקות ממענה מלא כנסיבה מחמירה לעניין גובה העיצום.

8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

10. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שמדובר בשתי הפרות של חובת הדיווח, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את אי שיתוף הפעולה של המפר עם הרשויות, וכן את מכלול נסיבות העניין.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 3,000 ש"ח.

12. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 29/15, מתאריך 25.06.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 16.6.15 הגיעה המפרה לכאורה למעבר ארז, במטרה לצאת מישראל לעזה כשברשותה 9,465 דולר, 3,258 דינר ו-1,000 דירהאם מרוקאי (סך הכל שווה ערך ל-54,320 ש"ח), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 6,350 דולר, 3,258 דינר ו-1,000 דירהאם מרוקאי (שווה ערך ל-42,374 ש"ח), בא.ב.ת. 514968.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' קוידר אדיבה (להלן: "המפרה").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. גרסת המפרה נשמעה בחקירתה מיום 17.6.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 25.6.2015 (באמצעות שיחת ועידה טלפונית, לבקשתה של המפרה).
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טענה המפרה כי קיבלה אותם מבתה ומאמו של חתנה, המתגוררים באבו דאבי. כספים אלו נועדו לבני משפחתה המתגוררים עמה בעזה. המפרה הציגה בפני הוועדה (וגם בחקירה) דף עם הרישומים שערכה עת שקיבלה את הכספים (איזה סכום עליה לתת ולמי מבני המשפחה). הוועדה קיבלה את גרסת המפרה לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טענה המפרה כי הייתה מודעת לחובת הדיווח אך סברה בטעות כי חובת הדיווח חלה רק על סכומים מעל 90,000 ש"ח. כמו כן טענה, כי לא ראתה את השלטים במעבר המורים על החובה לדווח מעל 12,000 ש"ח.
5. לעניין טענתה זו של המפרה יצוין תחילה כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
6. מעבר לאמור, הוועדה סבורה כי היה על המפרה לעשות מאמץ ולברר ביוזמתה מהו סף הדיווח בישראל, שכן בחקירתה ציינה שהכירה את חובת הדיווח אך הייתה בדעה שהכספים שנשאה עימה מתחת לסף הדיווח הנדרש.

7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתה הראשונה של המפרה, את שיתוף פעולה של המפרה עם הרשויות וכן את מכלול נסיבות העניין.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך 3,000 ש"ח.
11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקה נמסרו למפרה מיד לאחר הדיון בוועדה. המפרה עודכנה כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 30/15, מתאריך 25.06.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 18.6.15 הגיע המפר לכאורה למעבר ארז, במטרה להיכנס מעזה לישראל כאשר ברשותו 70,000 דולר, 20,000 דולר ירדני ו-1,190 ש"ח (שווה ערך ל-375,584 ₪), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 67,100 דולר ו-20,000 דולר ירדני בא.ב.ת 514969.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו גאמע חרב (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 18.6.15 הגיע המפר למעבר ארז, במטרה להיכנס מעזה לישראל כשברשותו 70,000 דולר, 20,000 דולר ירדני ו-1,190 ש"ח (שווה ערך ל-375,584), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 18.6.2015, ובדיון בפני הוועדה ביום 28.6.2015.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו, והם נועדו לרכישת עדר כבשים. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא היה מודע לחובת הדיווח ולא ראה את השילוט במעבר.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום

בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס במעבר הגבול, את היות ההפרה הפרה ראשונה, את העובדה שהשתכנעה מתום ליבו, את נסיבותיו האישיות וכן את מכלול נסיבות העניין.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 10,000 ש"ח.

11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 31/15, מתאריך 25.06.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 21.6.2015 נכנס המפר לכאורה, מעזה לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו 30,000 דולר (שווה ערך ל-114,900) ו-600 ש"ח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 27,000 דולר (שווה ערך ל-103,410 ש"ח) בא.ב.ת. 514971.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר געפר מחמוד (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 21.6.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 25.6.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי לקח את הכספים מהכספת של החברה שבבעלותו על מנת להמירם בישראל ולהרוויח מפערי ההמרה. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח אך פחד כי לא ייתנו לו להיכנס לישראל נוכח העובדה כי הנהלת המעבר הנחתה שלא לאפשר העברת כספים במעבר. מהסיבה הזו, לטענתו, כשנשאל על ידי בודקי המכס להימצאות כספים ברשותו, ענה כי מצויים ברשותו סכומים בגובה של 3,000 דולר בלבד ולא הסכומים האמתיים שהיו ברשותו.
5. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין,

התש"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, וכן את מכלול נסיבות העניין, לרבות נסיבותיו האישיות.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,000 ש"ח בלבד.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

עו"ד חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 32/15, מתאריך 25.06.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 21.6.2015 נכנס המפר לכאורה, מעזה לישראל דרך מעבר ארז, כשברשותו 33,000 דולר (שווה ערך ל-126,390), בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 29,000 דולר (שווה ערך ל-111,070 ש"ח) בא.ב.ת 514970.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר געפר אחמד (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 21.6.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 25.6.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי לקח את הכספים מהכספת של החברה שבבעלותו על מנת להמירם ולהרוויח מפערי ההמרה. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח אך פחד כי לא ייתנו לו להיכנס לישראל נוכח העובדה כי הנהלת המעבר הנחתה שלא לאפשר העברת כספים במעבר. מהסיבה הזו, לטענתו, כשנשאל על ידי בודקי המכס להימצאות כספים ברשותו, ענה כי מצויים ברשותו סכומים בגובה של 3,000 דולר בלבד ולא הסכומים האמתיים שהיו ברשותו.
5. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין,

התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, וכן את מכלול נסיבות העניין, לרבות נסיבותיו האישיות.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,000 ש"ח בלבד.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	חגי מזרחי
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 33/15, מתאריך 25.06.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000:

ביום 22.6.2015 נכנסו המפרים לכאורה לישראל דרך מעבר גבול נהר הירדן כשברשותם סכום כולל של 31,300 דולר במזומן (שווה ערך לכ-119,879 ש"ח) ו-2,175 אירו (שווה ערך ל-9,461 ש"ח) כאשר, ברשות המפר לכאורה נמצאו 2,175 אירו (שווה ערך ל-9,461 ש"ח), ו-10,000 דולר (שווה ערך ל-38,330 ש"ח) וברשות המפרה לכאורה נמצאו 21,300 דולר (שווה ערך ל-81,642 ש"ח). המפרים לכאורה לא הצהירו על הכנסת הכספים לישראל וזאת בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"). לפיכך נתפסו הכספים באב"ת 701766.

החלטת הוועדה:

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אוסמה בוארדי וגב' Annemaire Jacir (להלן: "המפרים").

ואלו נימוקי ההחלטה:

1. מדברי המפרים בחקירתם ובדיון בפני הוועדה עולה כי הכספים שנשאו בני הזוג התקבלו מאביה של המפרה והם נועדו לטיפול רפואי. הוועדה קיבלה את גרסת המפרים לעניין מקור ויעד הכספים וזאת בהסתמך על גרסאות המפרים והמסמכים שהוגשו לוועדה.
2. המפרים טענו כי הכירו את חובת הדיווח על הכספים מעל 100,000 ש"ח. יחד עם זאת, הם סברו כי חלוקת הכספים שנעשתה ביניהם כבני זוג הינה בהתאם להוראות החוק שכן להבנתם, כל אדם רשאי לשאת כספים בסך שאינו עולה על 100,000 ש"ח ללא הצהרה. לפיכך, בהתבסס על דברי המפרים לעניין סיבת ועצם הפיצול מהם עולה כי אף בעיניהם המדובר בסכום אחד שפוצל, קובעת הוועדה כי יש לראות בסכומים שנתפסו כסכום אחד אשר פוצל באופן מלאכותי בין בני הזוג.
3. המפרים טענו, כי מאחר ואף אחד מהם לא נשא עמו סכום העולה על סף הדיווח, הרי שלשיטתם הם לא היו מחוייבים בדיווח ולא בוצעה הפרה. אולם, לאור האמור לעיל והודאת המפרים כי המדובר בסכום אחד אשר פוצל ביניהם, אין בידי הוועדה לקבל טענה זו בנסיבות אלו. פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לישראל מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 9 לחוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
4. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 **חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד (נט5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הַבְנֵיָה (Structuring).

המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.

5. בת.פ. 1969/04 (שלום רמלה) **מדינת ישראל (מכס נתב"ג) נ' קלמרו דורון** (לא פורסם), הוגש כתב אישום נגד דורון קלמרו, אשר עבד כדייל אוויר בחברת אל על. על פי כתב האישום, הנאשם נסע במסגרת תפקידו לחו"ל ביום 5.5.04 וחזר לישראל ביום 12.5.04. ברשות הנאשם היו \$22,440 במזומן, יהלומים מלוטשים בתוך מספר אריזות מיוחדות, מצלמה דיגיטאלית ומחשב נייד. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, גם בעבירה לפי סעיף 10 לחוק. ביהמ"ש קבע, כי הנאשם בחר לחלק את הכסף באופן שבכליו נותר סכום המותר על פי החוק. ביהמ"ש מוסיף, כי "צירוף של יהלומים וכסף מזומן שלא הוצהר עליהם יש להם השלכות רבות והם חלק ממערך המלחמה שהחוק לאיסור הלבנת הון נועד לעזור בה". מקביעת ביהמ"ש עולה בבירור, כי אדם המפצל סכומים על מנת להימנע מחובת הדיווח מפר את חובת הדיווח ואף עובר עבירה לפי סעיף 10 לחוק.

6. כידוע, חובת הדיווח הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים להוכחת ההפרה: האחד, כניסה או יציאה לארץ וממנה, והשני, הכנסת כספים בסכום העולה על הסכום החייב בדיווח. הוועדה קובעת כי שני תנאים אלה התקיימו במקרה זה.

7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח ולפיכך אין משמעות לטענותיו של המפר בנוגע להיעדר כוונה בפיצול הכספים. אין נפקא מינא מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש" גרידא, אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא את הארץ כשברשותו סכום כסף המחייב דיווח. מהמקובץ עולה כי לא צריכה להתקיים כלל מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום הכסף החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהיא אלה הם הוראות החוק.

8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון, פסק בית המשפט העליון בפס"ד **חביב שם טוב** כדלקמן:

"עתה ידענו מה ביקשו הוראות הסעיפים 7 ו-9 להשמיענו, וכנדרש מכאן - למדנו מהו מרחב פרישתן הראוי והנכון. ידענו כי דיווח הוא מאושייתיו של חוק איסור הלבנה, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך

משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנה. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור. אכן, לסופו של הליך אפשר יימצא כי המדובר הוא ברכוש שאינו בהכרח רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

10. בע"פ 2592/06 **שלמה גואטה נ' מדינת ישראל** (נבו) הותיר ביהמ"ש על כנו את הרשעתו של המערער בסעיף 3(ב) לחוק. העובדות בתיק היו פתיחת חשבון בנק על ידי המערער על שם אחיינו בו המערער נרשם כמיופה כוח. המערער משך מחשבון זה במשך כשבוע חמש משיכות כל אחת, בסכום הנמוך מעט מ-200,000 ₪. לא נמצא כי מדובר בכספים שהושגו בעבירת מקור אולם נקבע, כי המערער פעל בדרך זו משום שידע שמשיכה בסכום של 200,000 ₪ ומעלה מחייבת את הבנק לדווח לרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור על המשיכה. כפי שרציונל זה חל בכל הקשור לפתיחת חשבון בנק, הרי שבוודאי שרציונל זה חל במקום בו קיימת הצהרה בפועל על הכנסת כספים לישראל על ידי המפר המועברת לרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור.

11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (חובת הדיווח קיימת בארה"ב ובאירופה מכוח הדירקטיבה השלישית), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המלחמה בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF:

CASH COURIERS

Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including through a declaration system and/or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases

where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 4, which would enable the confiscation of such currency or instruments.

12. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

13. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה לחומרא את עובדת פיצול הכספים, כמפורט לעיל. מאידך, שקלה הוועדה לקולא את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, היקפה הכספי של ההפרה, קבלת גרסת המפרים לגבי מקורם ויעדם הלגיטימי של הכספים, שיתוף הפעולה של המפרים בחקירתם ובדיון בפני הוועדה, וכן את מכלול נסיבות המקרה, לרבות נסיבותיהם האישיות של בני הזוג.

14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה, שלא למצות את הדין עם המפרים ולהשית עליהם בנסיבות העניין עיצום כספי בסך 4,000 ש"ח בלבד.

15. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרים מיד לאחר הדיון בוועדה. המפרים עודכנו כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

16. למפרים זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

זאב ציגלברג

חגי מזרחי

חברה

יו"ר

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 34/15, מתאריך 29.06.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 23.6.2015 יצא המפר לכאורה מישראל במעבר ארז, כשברשותו כספים בסך של 40,000 ש"ח במזומן, מבלי שדיווח על הוצאת הכספים, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. משלא הצהיר על כך, נתפסו 28,000 ש"ח בא.ב.ת. 514973.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חאמד זין (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 23.6.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 29.6.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו, וכי כספים אלו נועדו לקניית סחורה בישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח ואף דיווח בעבר על הכנסת כספים לישראל אך פחד כי יילקחו ממנו הכספים ואשרת הכניסה לישראל נוכח העובדה כי הנהלת המעבר הנחתה שלא לאפשר העברת כספים במעבר.
5. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר,

ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף פעולה של המפר עם הרשויות, את חששו מכך שהכספים יילקחו ממנו בשל הנחיית הנהלת המעבר, את נסיבותיו האישיות וכן את מכלול נסיבות העניין.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,000 ש"ח.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	חגי מזרחי
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 35/15, מתאריך 29.06.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 23.6.2015 יצא המפר לכאורה מישראל במעבר ארז, כשברשותו כספים בסך של 43,900 ש"ח במזומן, מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. משלא הצהיר על כך, נתפסו 31,900 ש"ח בא.ב.ת. 514974.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חכמת בראוי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל לעזה.
2. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 23.6.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 29.6.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בחוב ששולם לו ע"י סוחר ישראלי. היות ולא ביצע עסקאות באותו היום, חזר עם הכספים לעזה. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה וזאת לאור אסמכתאות אשר הציג המפר לתימוכין בגירסתו.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח ואף דיווח בעבר על הכנסת כספים לישראל אך פחד כי יילקחו ממנו הכספים ואשרת הכניסה לישראל נוכח העובדה כי הנהלת המעבר הנחתה שלא לאפשר העברת כספים במעבר.
5. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כל הכספים הללו. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התש"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר,

ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

8. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את קבלת טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה כי זוהי הפרתו הראשונה של המפר, את שיתוף הפעולה של המפר עם הרשויות, את חששו מכך שהכספים יילקחו ממנו בשל הנחיית הנהלת המעבר, את נסיבותיו האישיות וכן את מכלול נסיבות העניין.

9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,500 ש"ח.

10. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר	זאב ציגלברג	חגי מזרחי
חברה	יו"ר	חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 36/15, מתאריך 29.06.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 25.6.2015 נכנס המפר לכאורה לישראל ועבר במסלול הירוק בנתב"ג, כשברשותו שיק בנקאי בסך 25,000 דולר (שווה ערך ל-94,750 ש"ח) ו-4,800 דולר במזומן (שווה ערך ל-18,192 ש"ח), מבלי שהצהיר על כך בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו מידי 3,200 דולר (שווה ערך ל-12,128 ש"ח) בא.ב.ת. 579895.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי Wefki Kased (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. ביום 25.6.2015 נכנס המפר לישראל ועבר במסלול הירוק בנתב"ג, כשברשותו שיק בנקאי בסך 25,000 דולר (שווה ערך ל-94,750 ש"ח) ו-4,800 דולר במזומן (שווה ערך ל-18,192 ש"ח) ולא דיווח על הכנסת הכספים, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 25.6.2015 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 29.6.2015.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, קיבלה הוועדה את גרסת המפר כי השיק נמסר לו בארה"ב על ידי אחותו על מנת שיעביר אותו כתשלום עבור שכר טרחה של עורך דין ששכרה לטיפול בענייניה בארץ וזאת בהתבסס על אסמכתאות מפורטות שהציג המפר לאימות גרסתו.
5. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי לא הכיר את חובת הדיווח על שיק בנקאי וכי לא הבחין בשלטים באולמות הכניסה בנמל התעופה, המפרטים את החובה האמורה. לדבריו, הוא יודע שבארה"ב קיימת חובה לדווח על הכנסה והוצאה של כספים במזומן בלבד, ולפיכך לא חשב לברר בנוגע לחובת הדיווח בישראל על המחאה בנקאית.
6. לעניין טענתו זו של המפר יצוין כי ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת

שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את קבלת טענת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס, את העובדה שהשתכנעה מתום ליבו של המפר ואת נסיבות המקרה בכללותן.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה, להשית על המפר עיצום כספי בסך 1,000 ש"ח בלבד.

11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה. המפר עודכן כי נימוקים מפורטים בכתב יועברו בהמשך.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

חגי מזרחי

חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 37/15, מתאריך 29.06.15

המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 :

ביום 28.6.15 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר ארז והצהיר על סכום כסף בסך 20,000 דולר אמריקאי. בספירה נתגלה כי ברשותו 60,000 דולר, משמע, נמצאו ברשותו 40,000 דולר נוספים (שווה ערך ל – 151,680 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "החוק"); לפיכך נתפסו 40,000 דולר בא.ב.ת 514975.

החלטת הוועדה :

הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סעדי אבו עאצי (להלן: "המפר").

ואלו נימוקי ההחלטה :

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. גרסתו של המפר נשמעה בחקירתו מיום 28.6.2015, ובדיון בפני הוועדה ביום 29.6.2015.
3. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי מקור הכספים בעסקיו וממכירת אדמה והם נועדו לרכישת סחורה. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
4. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי היה מודע לחובת הדיווח, אך לאור החשש כי יצטרך לשלם מס על הכספים וכן לאור מצבו הרפואי התבלבל ולא מסר את הסכום המלא שהיה ברשותו.
5. לעניין טענתו זו של המפר יצוין כי, ככלל אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מעל סף הדיווח (שהינו, כאמור, 12,000 ש"ח עבור אדם היוצא מישראל לעזה או נכנס מעזה לישראל), והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. זאת ועוד, בנסיבות דנן, הוועדה החליטה שלא לקבל את הסברו של המפר להגשת דיווח כוזב. לאחר שהמפר הגיע לעמדת המכס ביקש למלא בטופס הדיווח סכום של 20,000 דולר, נמצאו בבדיקה 20,000 דולר נוספים אותם ביקש המפר להוסיף לטופס בטענה כי שכח מהם. בבדיקה מעמיקה יותר, נתגלו 20,000 דולר נוספים שלגביהם טען, גם כן, שהתבלבל. לאור האמור, בנסיבות אלו, אין הוועדה יכולה לקבל טיעון של "התבלבלתי" מסוחר המודע לחובת ההצהרה ורואה בהתנהלות זו של המפר נסיבה מחמירה לעניין גובה העיצום. הוועדה מדגישה כי על המדווח חלה החובה לוודא כי הינו מגיש דיווח נכון ומדויק.

7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום הכספי במקרה דנן, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את היות ההפרה ראשונה, את קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה שהמפר הכיר את חובת הדיווח ודיווח סכום שאינו נכון, את התנהלותו מול איש המכס, את נסיבותיו האישיות ואת מכלול נסיבות העניין.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 15,000 ש"ח בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר

חברה

זאב ציגלברג

יו"ר

חגי מזרחי

חבר